Ч. 233. Неділя 31 (18) жовтня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної. — Що дальше? — Революция в Греції.

На вчерашнім засіданю палати послів вела ся дальша дискусия над дорожнею. В дискусиї забирав голос пос. Будзиновский і вказував на причини дорожнї, говорив о ветеринарях а відтак о наділеню селян лїсами, а противив ся тому, щоби управа лїсів державних перейшла на край. Остаточно приняла палата всї три пильні внесеня в справі дорожнї і ухвалила, щоби мерітум тих внесень передано окремій комісиї зложеній з 52 членів і щоби тота комісия найдальше до шести неділь здала з них справу.

Опісля приступлено до дискусиї над пильними внесенями в справі постійної комісиї для суспільного обезпеченя. Промавляв пос. Бузек і поставив поправку, щоби комісия та радила також на случай закритя або відроченя палати послів. По довшій дискусиї палата ухвалила се внесене разом з поправкою пос. Бузека.

Відтак відбув ся вибір комісиї шкільної. До сеї комісиї вибрані з Галичини: Цеглиньский, Дашиньский, Дністряньский, Ґерман, Колесса, Петелевич, Стапіньский, Старжиньский, Томашевский і Жиґулїньский.

Президент заявив відтак, що приступає до закритя засїданя і завізвав членів комісиї щоби прибули на засїдане на день 4 падолиста, Опісля подав до відомости, що бажаючи, щоби комісиї без перешкоди могли працювати, не назначує реченця слїдуючого засїданя, лиш повідомить о тім послів письменно.

Так отже палата послів пішла на якийсь час на спочинок. А що тепер дальше буде? З Відня надходить чутка, що готово прийти до відроченя або таки до розвязаня палати послів і до пановання §. 14. А до того готова довести ческа опозиция при помочи славяньскої Униї взглядно санкция звістних законів соймових. Бар. Бінерт мав запросити на нинї проводирів Униї і повідомив їх, що на порядку дневнім ради міністрів стануть згадані внесеня і рада мабуть постановить предложити їх до санкциї. Що до самого бар. Бінерта, то він не добачує в ухвалї згаданих законів ніякого нарушеня основних законів державних. Що же до скликаня ческого сойму, то в теперішній порі нема о тім бесїди. Представителї Униї принявши се до відомости, вийшли з конференциї. Відтак конферував бар. Бінерт з ческими міністрами Жачеком і Брафом а они знов нараджували ся з президентом ческих клюбів. В слїд за тим розійшла ся чутка, що ческі міністри мають подати ся до димісиї. Так отже стоїть справа. Що дальше буде, покаже найблизша будучність

Грецкі офіцири задивили ся очевидно на своїх найблизших сусїдів, турецких офіцирів і — викликали революцию. З Атин наспіли нинї такі вісти:

Капітан маринарки, Тіпальдос, заняв при помочи торпедовця і 300 моряків арсенал в Салямінї. Рада войскова казала его арештувати а лїґа войскова оголосила Тіпальдоса зрадником. Лїґа войскова оголосила слїдуючий комунїкат:

Капітан маринарки, Тіпальдос, будучи членом лїґи, зложив присягу і зажадав, щоби лїґа рішучо домагала ся, аби правительство предложило палатї послів закон о очищеню маринарки. Не чекаючи однак на залагоджене сеї справи, заявив Тіпальдос катеґорично, що хоче стати міністром маринарки, щоби успішно і заняти ся реорґанізациєю маринарки і розвитком фльоти.

Він поставив 24-годинне ультіматум і загрозив, що на случай відмови при помочи торпедовців займе арсенал, щоби тим способом наперти на правительство. Лїґа припускає, що Тіпальдос дїлав під впливом осіб, котрі стоять далеко від справ армії, а уживають его за своє орудиє. Тіпальдос хоче позискати для своїх

---

2)

Смерть і гроби.

Культурно-природописна розвідка.

Написав К. Ка.

(Дальше).

Всї живучі сотворіня, від найменших до найбільших, все одно, чи то зьвірята чи ростини, мають то до себе, що мусять набирати в себе якихсь творив, які зараз з'ужитковують на то, щоби ними відживляти ся, значить ся, робити з набраних творив то, що їм потрібне до їх житя, розросту і розплоду, при чім віддають знов із себе назад такі творива, які їм вже непотрібні. Сю роботу називаємо обміною творив і доки она ще відбуває ся, доти кажемо, що якесь сотворінє або що якийсь орґанізм жиє. Отже скоро в якімсь орґанізмі, в тілї якогось сотворіня перестане відбувати ся тота обміна творив, то кажемо, що настала смерть.

В отсїй обмінї творив і еї застої лежить і цїла загадка житя і смерти. Длячого і як зачинає ся тота обміна в якімсь орґанізмі, длячого і як она в нїм устає, се єсть для нас загадкою і мабуть позістане нею на віки. Лишім же тепер на боцї весь инший живучий сьвіт, а придивім ся близше лиш смерти самого чоловіка.

Причиною смерти чоловіка єсть застоя обміни творив, а в наслідок того перестають в нїм дїлати і всї его орґани: серце перестає бити ся, мозок і нерви тратять свою силу і т. д. і чоловік минає ся. Коли тота застоя в обмінї творив приходить сама з себе, так, що ми після нашого дотеперішного знаня не можемо подати ніякої причини, котра би еї викликала, то кажемо, що тодї настає природна смерть, конечна або нормальна. Всяка инша смерть єсть неприродною, незвичайною, случайною або передчасною і еї викликує або якась хороба або якась зовнїшна, механїчна або хемічна сила, а від того така смерть називає ся також насильною. Природною смертию гине чоловік звичайно в глубокій старости, умирає лагідно і поволи або борзо і очевидячки та з повною сьвідомостию або засипляє як курятко, щоби вже більше не пробудити ся. Таку смерть називаємо також смертию від старечої немочи.

Коли чоловік вмирає неприродною або передчасною смертию внаслїдок якоїсь хороби, то звичайно устає дїяльність якогось одного орґану в людскім тїлї трохи скорше як других, приходить н. пр. пораженє серця, легких, пораженє мозку і т. д. Смерть така може відбувати ся або зовсїм лагідно і спокійно, або умираючий зачинає страшенно мучити ся, а муки тоті тревають довший час, иноді лиш кілька або кільканайцять годин, але часами й кілька днїв. Кажемо тодї, що умираючий конає. Коли смерть настане в дуже короткім часї до кількох мінут або й кількох секунд, то кажемо, що се нагла або скоропостижна смерть; коли же перед такою смертию не було ніяких ознак, котрі би на неї вказували, то кажемо, що се нагла і несподївана смерть.

Насильна смерть може бути трояка: може настати внаслїдок якоїсь нещасливої пригоди або хтось сам собі смерть робить і то називаємо самоубийством, або також може один чоловік другому смерть робити в отвертій, явній борбі з ним, а тодї єсть то убийство; коли же то дїє ся потайком і скрито, то називаємо се скритоубийством. Наконець може ще смерть служити за кару, а тодї послїдує она на основі законних постанов, але через то ще не перестає бути убийством, хоч оно називає ся законним.

2.

Як конає умираючий. — Чи відчуває чоловік біль від того, що вмирає? — Смертельний страх. — Нагла або скоропостижна смерть і завмиране або смерть сповидна. — Смерть від нещасливих случаїв: з голоду і спраги, від утопленя, замерзненя і т. п.

Причиною смерти бувають звичайно і найчастійше всїлякі недуги. Коли чоловік в такім случаю умирає, то побіч ознак дотичної хороби, зачинають показувати ся ще й ознаки смерти а тодї кажемо, що чоловік конає. Скоро покажуть ся ті ознаки, тодї нема вже ніякого ратунку. Тоті ознаки зачинають ся від постепенного пораженя і занепаду нервів та мязів а відтак завмирають досить правильно одні по других всїлякі прилади в нашім тїлї. Від того, що

плянів инших офіцирів маринарки. Ліґа ухвалила одноголосно виступити против Тіпальдоса і вичеркнути его з лісти членів та поставити перед войсковий суд яко зрадника.

В сій самій справі доносять з Риму: Вісти з Атин потверджують донесене о революциї, яку викликав Тіпальдос. Грецке правительство в порозуміню з властями войсковими постановило обсадити войском зелізницю із Старого Фалерону до Елевзіс. З провінциї стягнено войско до Атин, щоби скріпити залогу. Серед збунтованих має знаходити ся 9 офіцирів. Залога великих кораблів военних позістала вірна. В місті панує спокій. Публичне мнінє есть для правительства прихильне.

До парискої аґенциї Гаваса доносять з Атин: Панцирні кораблї острілювали збунтовані торпедовцї а бунтівники відповіли також огнем. Один торпедовець поцілила бомба. Арсенал есть в руках правительства. Сподівають ся, що кораблї революцioнїстів піддадуть ся.

Новинки.

Львів, дня 30 жовтня 1909.

— **Буквар для неграмотних.** Задумуючи видати другий наклад Букваря для неграмотних, просить Головний Виділ Товариства „Просьвіта" у Львові, Ринок ч. 10, усїх провідників курсів і сих, що сею справою займають ся, щоби в як найскорші
м часї зволили подати Головному Виділови свої поміченя над першим виданем Букваря.

— **В Жовкві** відбудуть ся загальні збори Руского тов. педаґоґічного в неділю дня 7 падолиста с. р. о год. 3 пополудни в кімнатї „Віри". Просимо о численну участь так членів як і нечленів. На порядку дневнім крім звичайних точок буде відчит і представлене аматорске питомцїв бурси, з котрого дохід призначений на будову бурси. За виділ: Волод Калимович, за голову, Осип Пеленьский, секретар.

— **З Тернополя** доносять. Виділ Тов. „Сокіл" в Тернополи заключив перед кількома днями умову з заведенем артистичних гафтів п. Бронислави Польо у Львові о доставу для тамошного „Сокола" прапора і задаткував на сю цїль 400 К. Прапор має коштувати 1500 К. Посьвячене наступить в червни 1910 р., а виділ Сокола з нагоди торжества посьвяченя прапора проектує великий злет „Соколів" і „Січий" з цїлої Галичини і Буковини до Тернополя.

— **Репертуар руского театру в Тернополи.** Саля Міщаньского Братства. — Початок о 8 год. вечером. Білети продає Народна Торговля.

В недїлю, дня 31 с. м. „Чародїйка", (Кума Марта), драма зі співами і танцями в 5 дїях Спажиньского.

В понедїлок, дня 1 падолиста „Катерина", народна опера в 3 дїях А. Аркаса.

Вi второк, дня 2 падолиста „Аноніми", штука в 3 дїях Деваліера.

Театр остає в Тернополи до 7 падолиста.

— **Зьвірский самосуд.** На російскім Подїлю пропадало в послїдних часах множество коний В послїдних 4 місяцях вкрадено в тих сторонах аж 790 коний, майже лиш з самих пасовиск. Найбільше коний вкрадено в повітах: балтскім, гайсиньскім та винницкім. Також на Волинї процвитає конокрадство. Селяне незвичайно люті, а як хто попаде ся їм в руки, виконують на нїм страшний самосуд. В селї Біжові житомирского повіта на Волини зловлено такого злодія таки коло коний. Був се таки свій чоловік, якийсь Савка. Почав ся зараз суд. Всьо, що селяни знали про Савчині гріхи, пригадали єму тепер. Били его по зьвірски, доки самі не потомились. Навіть вже неживого розтягли на земли і кидали зверху на живіт 8 кільовий камінь а потім перевернули на живіт і кидали сей камінь на плечі. Відбили єму всьо в середині, а лице так змасакрували, що годї було его пізнати. Справою заняли ся власти, котрі віддали 30 селян під суд.

— **Дрібні вісти.** Заходом тов. ім. Петра Могили будуть що недїлї і сьвята відбувати ся виклади в салї „Сокола" ул. Руска 20 о 4 годині по полудни. Сеї недїлї буде читати проф. дра Колесса на тему: „Погляд на історию укр. літератури. Часть III". Вступ 10 с., сидячі місця 20 с.— Збори „Просьвітного кружка" в Рогатинї відбудуть ся в понедїлок дня 1 падолиста о 10 год. рано.— Потрібні робітники, що працювали або що працюють у фабрицї мила і сьвічок. Ходить о робітників, що мають добре підготовлене і рутину, о проводирів або т. зв. веркфірерів. Зголошеня присилати до дра Ілария Бачиньского, адвоката в Стрию.— Адвокат др. Єронім Калитовский в Стрию переносить з днем 1 падолиста свою канцелярию адвокатску з дому при ул. Боднарскій в Стрию до дому Ґуст. Міллера при ул. Собіского ч 90 в Стрию. — Василеви Пукалї, селянинови з Дубровицї вкрадено вчера з кишенї коли переходив ул. Божничою 103 корони в банкотах і сріблом. — Савина Тайзін загубила зуби — але штучні і акти судові, котрі були зложені в кошичку. — Коло Позваня в Прусах наїхав вчера з незвичайною скоростию якийсь самоїзд на над'їзджаючий поїзд зелїзничий а наслїдки шаленої їзди були такі, що всї чотири пасажири самоїзду згинули на місци. — По звістній катастрофі в Бориславі умерла на другий день по полудни жена директора Райтера і дитина, а відтак також і мамка.

— **Велика крадіж.** Аґент торговельний, Фридрих Кріґер, заступник фірми Розенблятта у Відни, приїхав вчера до Львова, щоби тут в заступстві згаданої фірми поробити інтереси з тутешними купцями, і привіз з собою золоті годинники, перстені і т. п. дорогі річи, загальної вартости звиш 30.000 корон. Кріґер заїхав до готелю „Ґранд" і станув там в комнаті ч. 12, на першім поверсї. Вчера около 3 год. по полудни виходачи з готелю, замкнув свою комнату на ключ і колодку. Коли вернув около четвертої години, застав комнату отворену, куфер розбитий а в нім лиш річи малої вартости. Злодій знав ся очевидно на золотих товарах, бо лиш такі позабирав. Після поданя аґента, забрав злодій 240 золотих годинників, 90 перстенів, 80 ланцушків і 6 брилянтових бутонів, все разом вартости 30 тисячів корон.

— **Підвишка платнї пенсіонїстам і вдовам старого стилю.** В радї державній предложено дня 28 с. м. два правительственні проекти що до підвишки платнї старим пенсіонїстам і вдовам т. зв. старого стилю. Перший проект закона постановляє, що пенсиї державних функціонарів, котрі перейшли в стан спочинку перед 1 жовтня 1898 р., будуть підвисшені до тої висоти, в якій побирали на підставі обох послїдних реґуляцийних законів з 1896 і 1898 р. Подібна постанова дотичить державних слуг. Для пенсіонїстів жандармерії, що перейшли в стан спочинку перед 1 січня 1900 р., будуть платнї підвисшені до висоти, унормованої законом з 29 січня 1897 р. Другий проект закона підвисшає пенсию вдовам по державних урядниках, іменно тим, що повдовіли перед оголошенем закона з 14 мая 1896 р. до тої висоти, яку реґулює сей закон. Тим способом зрівнано би вдови давного і нового стилю. Пенсії вдів по державних слугах, жандармах, сторожниках фінансових і зелїзничих слугах також підвисшено. Оба пенсийні закони увійдуть в житє зависимо від того, чи буде ухвалений закон про нові посередні та безпосередні податки.

— **Загадочний злочин в Петербурзї** вже вияснений. Показало ся, що ходило тут о велике обманьство, якого хотів допустити ся на шкоду асекурацийного товариства, інжинір Андрій Гілевич. Заасекурував він свое житє на 100.000 рублїв, а потім умовив ся з братом, що відограють комедию і нїби то хтось его убє, а брат відбере з асекурацийного товариства обезпечену суму, котрою опісля оба подїлять ся. Треба було однак предложити якогось трупа. В тій цїли спільними силами убили свого льо-

мязи тратять свою пружливість, лице умираючого натягає ся, западає ся а тїло на нім обвисає, очи замикають ся до половини, ніс робить ся тонкий, кінчастий а ніздря его западають ся; так звані ягідники лиця і тїло коло уст обвисають і морщать ся, уста бувають до половини отверті, борода нїби натягає ся, стає кінчаста. Рухи умираючого слабнуть, голос стає слабий, дрожачий, коли хоче щось промовити, урива є слова, не може їх вже до кінця вимовити; ціле тїло западає ся і обвисає а віддих стає щораз слабший і труднїйший, аж наконець переходить в хорчанє; відтак приходить пораженє їжниці (проводу кормового), коли конаючому влити до рота якого напитку, то чути, як він булькотить і збігає до жолудка, а щось твердого умираючий вже не годен проковтнути і то лишає ся єму в роті. Серце зачинає бити ся щораз слабше і поволїйше, живчик стає порожний і его зразу лиш ще дуже слабо чути а наконець таки перестає бити ся; мязи отворів відходових слабнуть а кал і урина самі від себе відходять, а холодний, липкий піт зачинає покривати тїло, очи роблять ся мутні, слух слабне і щезає, умираючий тратить зовсім притомність, перестає віддихати, кров перестає в нім зовсім кружити і — чоловік минув ся, та сконав, его вже нема на сім сьвітї, остав ся лиш труп з него, его бездушне тїло. Зі всїх змислів тратить умираючий звичайно найпізнїйше слух, длятого при конаючім не треба нїколи голосно говорити, щоби не робити єму прикрости в послїдній хвили его житя.

Настає тепер питанє, чи чоловік чує біль від того, що вмирає? Коли дивимо ся на вмираючого, як він в смертельних судрогах кидає собою, як хорчить і завертає зайшлими вже полудою, мутними очима, то мимо волї насуває ся нам на гадку, що він терпить страшенні муки. Такий есть також загальний погляд між людьми, однак досьвідні лїкарі рішучо тому перечать. Коби то помершлий міг нам розповісти, що з ним діяло ся і як єму було, коли він умирав, то ми би знали тодї докладно, як дїло стоїть, а так мусимо спустити ся лиш на спостереженя при умираючих і на то, що они нам ще в послїдній хвили передають а відтак ще й на то, що розповідають ті, котрі пробудили ся із сповидної смерти або ті, що топили ся, висїли і т. д. А всї тоті кажуть, що сама смерть, хоч би й як великі були перед тим муки від якоїсь хороби, чи якогось покалїченя, не робить нїякого болю, ба, противно, умираючий в послїдній хвили відчуває навіть якогось рода пільгу в своїх муках, що можна дуже часто побачити навіть на лици умираючого безпосередно в тій хвили, коли житє з него виходить: пригноблене, викривлене з болю лице в одній хвили випогоджує ся, вирівнує ся і набирає спокійного лагідного виразу, мов би за житя в хвили щастя і веселости, лиш що й зараз скоро настала в нім тота зміна зачинає пробивати ся і мертвота.

А чогож так люди лякають ся смерти, коли она не така страшна? Смертельний страх то один із найзагальнїйших проявів людского чувства, котрий походить з того, що в чоловіці як і в кождій жиючій твари відзиває ся змагане стремляче до того, щоби удержати свое житє. Є люди, котрих вже само слово „смерть" так лякає, що они не хотять его чути і тому то ми вже на самім початку сеї розвідки то зазначили. То суть нещасливі люди, котрих сама згадка про смерть лякає; она не дає їм спокою, затроює їм житє і коротає їм їх вік То річ певна, що люди, котрі так дуже смерти лякають ся, не жиють довго, ба, тота обава смерти, той смертельний страх переходить у них аж в якусь манїю і бували вже случаї, що зі страху перед смертию таки самі смерть собі робили. Отже з обави, щоби не утратити житє, хтось таки сам позбавляє ся житя. Як же не розважний, просто глупий есть той страх перед смертию, тота обава смерти! Але все таки треба ще розріжнити обаву смерти від смертельного страху. Сей послїдний приходить в хвили, коли комусь несподївано і неожидано смерть загляне в очи а він майже не видить нїякого способу ратованя свого житя. Тодї відзиває ся в чоловіці з подвійною силою обава о свое житє, тота вроджена сила самоудержаня, а той смертельний страх може иноді бути навіть так сильний, що чоловік в нім тратить навіть сьвідомість, а то якраз помагає єму иноді тим лекше перебути небезпечну хвилю в житю. (Дальше буде).

кая, трупа убрали в одіж Гілевича, завезли з Москви до Петербурга в куфрі, там здерли єму з лиця шкіру а з голови волосє, щоби не було пізнати, хто се був, полили єго сьвіжою кровю, щоби виглядало, що злочин довершено в сім мешканю, відограли комедию з матірю та сестрою, котрі приїхали з Москви і будім-то розпізнали свого сина та брата, і зголосили ся по виплату асекурациї. Однак тут їх арештовано і всаджено до вязниці, а за ініцияторомь сего злочину, Андреєм Гілевичем, котрим мав бути нїби то убитий, а поправді денъ сховав ся, зарядженo гляданя.

Всячина
для науки і забави.

— **Чоловік будучности.** Культура поступає в наших часах так скорим кроком, що небавком чоловік на сьвіті не буде вже зависимий від природи як доси, лиш в повні від культури. Одна анґлійска ґазета подає длятого протокол, який переводила парляментарна, специяльна комисия в одній державі будучности, в тій цїли, щоби вислїдити відносини чоловіка до єго культури. Ось коротенький випис з того протоколу:

Питане: Чи умієте писати?
Відповідь: Ні, я держу собі такого, що пише на машині.
Питане: Чи умієте співати?
Відповідь: Ні, я уживаю фоноґрафа.
Питане: Чи умієте грати на якім інструменті?
Відповідь: Ні, у мене єсть автомат, що грає на фортепяні.
Питане: Чи умієте шити?
Відповідь: Ні, я маю електричну машину до шитя.
Питане: Чи умієте рисувати або малювати?
Відповідь: Ні, я маю фотоґрафічний апарат, що фотоґрафує у всїх красках.
Питане: Чи умієте ходити?
Відповідь: Ні, я їзджу електричною зелїзницею, моторовим колесом або самоїздом.
Питане: Чи можете видіти?
Відповідь: Ні, маю до того відповідні скла.
Питане: Чи можете чути?
Відповідь: Ні, я уживаю до того слухавки.
Питане: Чи можете травити?
Відповідь: Ні, я беру на прочищене.
Питане: Чи можете спати?
Відповідь: Ні, я беру на спане.
Питане: Чи можете подати яку власну, независиму думку в яких політичних, артистичних, лїтературних або иньших справах?
Відповідь: Ні, я належу до політично з'орґанізованої партиї і в моїх політичних поглядах держу ся точно проводирів партий. Що до лїтератури і штуки, то одержую враженя з ґазет і журналів а впрочім держу ся публичного мнїня.
Питане: Чи можете віддихати?
Відповідь: Ні, я уживаю прилад до штучного віддиханя.

Здає ся, що з малими виїмками той чоловік будучности вже тепер появив ся.

— **По американьски.** До банку в Вайомінґ прийшов недавно тому якийсь, видко нервовий чоловік, котрий зачав сварку з урядником а відтак не богато думаючи стрілив з револьвера до него. На другий день казала дирекция банку порозліплювати у всїх убікациях банку приступних для публики слїдуюче

Оголошене.

1. Просить ся всїх Вп. інтересованих, котрі гадають, що в книговодстві знаходять ся якісь похибки, щоби не стріляли на урядників банку, доки не переконають ся, що дійстно знаходить ся якась похибка.

2. Всї особи, котрих урядники банкові і служба не знають, мають піднести руки до гори понад голову, бо в противнім случаю персонал банку буде до него стріляти.

3. Вкладки застрілених в льокали банку осіб стають ся власностию банку.

4. Банк не ручить за револьвери і штилети, які не будуть зложені в ґардеробі.

5. Вп. інтересованих, котрим дуже спішно, просить ся, щоби вистрілами з револьверів не гасили ґазової полумінї.

6. Банк на всякий случай не буде покривати кошти похорону застрілених в банку осіб.

Ціна збіжа у Львові.

дня 29 жовтня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові

Пшениця	13 20	до	13 50
Жито	9·50	до	9 70
Овес	7·30	до	7·50
Ячмінь пашний	7·—	до	7·50
Ячмінь броварний	7 50	до	8·—
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	—·—	до	—·—
Вика	—·—	до	—·—
Бобик	—·—	до	—·—
Гречка	—·—	до	—·—
Кукурудза нова	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	—·—	до	—·—
Конюшина біла	—·—	до	—·—
Конюшина шведска	—·—	до	—·—
Тимотка	—·—	до	—·—

Телеґрами.

Париж 30 жовтня. Аґентия Гаваса доносить о вчерашнім засїданю палати послів в Атинах що слїдує: Президент міністрів заявив між иншим, що правительство готове силою здушити бунт. Засїдане було бурливе. Серед великої бучі президент зазрив засїдане.

Париж 30 жовтня. Син убитого кн. Іто в розмові з сотрудником „Figaro“ заявив, що донесене, мов би єго батько мав поручене перевести важні переговори з Коковцевом, в тій формі єсть неправдиве; він мав лиш засягнути інформациї, а переговори мали опісля вести ся.

Гельзінґфорс 30 жовтня. Богато російских родин, замешкалих у Фінляндиї, виїзджає чим скорше до Петербурга. Положене стає ся щораз прикрійше. Димісия ґенерал-ґубернатора єсть вже порішена, але хвилево здержано єї, щоби не виглядало, що наступила внаслїдок листу Думбадзого. З Фінляндиї виїздить депутация до Думи з жалобою на теперішне положенє. Ходить чутка, що на случай відмови зі сторони Фінляндиї заплачения жаданої суми на военні цїли сойм буде знесений і оголошена диктатура.

Солунь 30 жовтня. Тутешний уряд митовий одержав поручене, щоби не перепустив посилки динаміту призначеної до Сербії.

Лївадия 30 жовтня. Цар Николай вернув тут.

Льондон 30 жовтня. В копальни вугля в Ренней настав вибух ґазів. Доси видобуто 11 трупів.

Льондон 30 жовтня. З Атин доносять: Мимо урядової заяви, що арсенал знаходить ся в руках правительства і що сподївають ся капітуляциї збунтованих торпедовців, викликує занепокоєне чутка, що збунтовані моряки намірають впасти на Крету.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова
на головний дворець:

З Кракова: 2^{30}, 5^{50}, 7·25, 8^{55}, 9·50, 1·10*), 1·30, 5·45, 8^{40}, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2^{15}, 5·40, 10^{30}.
З Черновець: 12^{20}, 5^{45}*), 8·05, 10·20*, 2^{05}, 5·58, 6^{40}, 9^{30}.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2, 5·15, 10^{12}.
З Підгаєць: 10·54, 7·26 *), 9·44, 6·29 *), 11^{55} *).
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 10·38, 7·10*), 9·28, 6·13*), 11·39 *)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 8·15, 8^{20}.
„ $^1/_6$ до $^{30}/_9$ 3·27, 9^{55}.
„ $^1/_7$ до $^{30}/_9$ 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ 3·27, 9^{35}.
З Янова:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 1·15, 9^{25},
в неділї і р. к. сьвята: від $^2/_5$ до $^{12}/_9$ 10·10.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10^{15}.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 11^{45}.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова
з головного двірця:

До Кракова: 12^{45}, 3^{50}, 8^{25}, 8·40, 2^{45}, 3·30*), 6^{12}, 7, 7·35, 11·15.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·16, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: 2^{50}, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 2·50*), 6^{00}*), 10·38.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10^{45}.
До Сокаля: 6·14, 11·05, 7^{10}, 11^{35} *)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.

З „Підзамча“.

До Підволочиск: 6·35, 11, 2·31, 8^{29}, 11^{33}.
До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), 6·30, 10·35*).
*) до Винник.

З „Львів-Личаків“.

До Підгаєць: 5·53*), 6 32, 1.49*) 6·50, 10^{54}*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·37.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35.
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 3/05. до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Терноноли. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

☞ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити
(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починяв банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).